

СПРАВКА

по чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове за отразяване на становищата, получени при съгласуване на проекта на Постановление на Министерския съвет за приемане на Правилник за прилагане на Закона за публичните предприятия

Министерство/Организация/ Портал за обществени консултации	Предложение	Приема/ не приема предложението	Мотиви
Портал за обществени консултации:	<p>1. В чл. 14, ал.1 от Правилника се предвижда публичните предприятия директно да представят информацията по чл. 12 към Агенцията, докато чл. 28, ал.5 се предвижда друга информация (за паричните средства) да се представя на министерствата, а те от своя страна да я изпратят в Агенцията (ако целта е централизиране на цялата информация на едно място, то може би следва да се синхронизира и реда). Освен това, предприятията по чл.2, ал.2, т.2 от Закона на кого представят информацията по чл.28, ал.5 от Правилника (относно финансовите средства).</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Пълната информация за паричните средства ще се предоставя на отрасловите министри, а след обобщаването ѝ те ще я предоставят на АППК. Възприетият подход произтича от обстоятелството, че предприемането на съответни действия при нарушение на правилата е от компетентност на ЕСК/ОС. АППК не разполага с контролни функции. На нея ЗПП е възложил функции на координиращо звено.</p>
	<p>2. В чл. 14, ал. 1 се говори за „годишни финансови отчети“ – това са предварителни или одитирани на всички публични предприятия (видно от датата 25 април може би става въпрос за одитирани), защото в чл.14, ал.2 ясно е посочено одитирани ГФО (индивидуален и консолидиран), но това се отнася само за компанията майка (предприятията по чл.2, ал.1, т.1 от Закона) – виж и чл.18 от Правилника.</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено в чл. 14, ал. 2.</p>
	<p>3. В чл. 14, ал. 4 е посочено, че „Агенцията за публичните предприятия и контрол може да дава методически указания“ – кой всъщност ще даде тези указания?</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С разпоредбата на чл. 14, ал. 4 е дадено право, а не задължение на АППК да дава методически указания, когато и ако е необходимо.</p>
	<p>4. В чл. 16, ал. 3 е посочено, че „Оценката на изпълнението на одобрените бизнес програми на определен брой</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Поради големия брой публични предприятия, АППК ще изготвя оценки само на предприятия,</p>

	предприятия.....“ – става въпрос за извадка или на всички публични (макро, малки и средни) предприятия?		квалифицирани като големи, като подборът им ще бъде направен от МС. Първа оценка ще се изготви само за малък брой публични предприятия.
5.	Зачестяват случаите за дългосрочно отдаване под наем – над 5 до 10 години, независимо от прага от 5% от балансовата стойност на активите. При тази хипотеза, Общото събрание трябва ли изрично да даде санкция. Същото следва да важи и за ООД-тата (чл.25, т.6). Санкция за дългосрочно отдаване под наем над 5 год. – до 10 години (независимо от прага 5% от балансовата стойност) от дружествата по чл. 2, ал.1, т.2 от Закона следва да бъде само от принципала (съответния министър).	Не се приема.	По принцип, отдаването под наем е сделка по управление, а не разпореждане с имущество. Възприетият подход за въвеждане на изискването за разрешение от ОС за отдаване под наем на активи с балансова стойност над 5% е достатъчно ограничение, по отношение на публичните предприятия, които са създадени с публични средства. Въвеждането на още едно ограничение (срока на договора) в правомощията на органите за управление и контрол не е цел на проекта на правилник с оглед на дадените от ОИСП препоръки за по-голяма самостоятелност и отговорност на органите за управление и контрол.
6.	За да се избегне противоречивата практика на контрол по отношение размера/салдото на паричните средства на публичните предприятия се предлага създаването на нова ал. 7 към чл. 28 със следния текст: <i>(7) Балансовата стойност на паричните средства на публичните предприятия се определя по реда на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.</i>	Не се приема.	Не е необходимо. Безспорно е, че балансовата стойност на паричните средства се определя по реда на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.
7.	Текстът на чл. 29, ал. 3 възпроизвежда текстовете от ПРУПДТДДУК, но сега разписаните правила в Приложение №1	Приема се.	Отразено в Приложение №1 към чл. 29, ал. 2.

	(т.1.2. и т.11.2) на проекта на Правилник изключват (като логика) застрахователните процедури. При разписаните правила се търси наддаване и по-висока цена от първоначално определената, докато при застраховките е обратно – търси се най-ниската застрахователна премия и тя не е предварително таргетирана. Може би следва да се прецизират или текстовете на чл. 29, ал.3 или текстове в Приложение №1, като се разпишат такива/отделни за застраховките.		
8.	<p>Към чл. 30, ал. 1, т. 2 - съгласно чл.277, ал.3 ТЗ „Дъщерно дружество е това, в което холдинговото дружество притежава или контролира пряко или непряко най-малко 25 на сто от акциите или дяловете или може да определя пряко или непряко повече от половината от членовете на управителния съвет.“ – какъв е реда, за сделки между свързани лица, в хипотезата при която, майката притежава под 25% (напр. 18,8%) от капитала на друго дружество, което е дългосрочна инвестиция в баланса на майката?</p> <p>Съгласно приложимите счетоводни стандарти дъщерни дружества са тези, в които участието позволява контрол (50%-100%), а тези с участие под 50% са асоциирани предприятия – те попадат ли в чл.30, ал.1, т.2?</p>	Приема се.	Отразено в чл. 30, ал. 1, т. 2
9.	Предложеният текст на чл. 54 от проекта на правилника не дава еднозначен и единен (за всички министерства и публични предприятия) отговор на следните въпроси	Не се приема	Изрично уреждане не е необходимо.

	<p>за: платеният отпуск/неприсъствените дни на изпълнителния член/ликвидатора; какъв е вида на гаранцията – би следвало да се посочи ясно – само парична; кога се представя гаранцията (преди назначаване, по време на изпълнение на своите задължения (за определен период 3 до 6 месеца) или ..???......, като следва да се отчете, че в ЗППЦК много ясно е решен този въпрос; дължи ли се обезщетение при предсрочно прекратяване на ДУК, в какъв размер и на каква база се изчислява това обезщетение, освен това за контролора на ООД – договорът му не подлежи на вписване в ТР (ще има ли обезщетение и т.н. при предсрочно прекратяване). За да се избегне сега съществуващата противоречива практика и разбирания от отделните министерства и съответно от публичните предприятия, може би е добре тези въпроси изрично да бъдат уредени в настоящия Правилник.</p>		
	<p>10. В отделните министерства практиката е различна – изп. директор, тъй като получава (както и по този проект на Правилник) две възнаграждения – като изп. член и като член на СД, то от него се изискват две гаранции (в двойното му качество), което е в разрез с разпоредбата на ТЗ. В някои министерства се изисква, а в други не се изисква, парична гаранция от управителя на публичното предприятие (досега търговско дружество с държавно участие в капитала). Спазвайки принципа за равнопоставеност, може би е</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено в чл. 54, нова ал. 2.</p>

	<p>резонно, парична гаранция да се изисква и от управителя на публичното предприятие. Предложението е за нова ал. 2 към чл. 54:</p> <p><i>(2) Изпълнителният директор, който е и член на Съвета на директорите се задължава да даде парична гаранция само в качеството му на член на Съвета на директорите и в размер, определен за всеки един от членовете на Съвета на директорите. Парична гаранция се представя и от управителя на публичното предприятие.</i></p>		
	<p>11. Предлагам нови две алинеи към чл. 54:</p> <p><i>(4) Изпълнителният директор, съответно управителя или ликвидатора на публично предприятие има право на почивка/отпуск в размер на най-малко 30 неприсъствени платени работни дни за съответната календарна година. Това правото се упражнява в рамките на съответната календарна година с едностранно писмено волеизявление от страна на изпълнителния директор или управителя и ликвидатора, адресирано до едноличния собственик на капитала, който издава писмено разрешение. Неупражняването на това право не може да бъде пренесено в следващите календарни години.</i></p> <p><i>(5) В случай на прекратяване на договора за управление и контрол, неупражненото право на почивка/отпуск не се трансформира в право да бъде получено парично обезщетение за неизползван платен отпуск от предходни календарни години. В новата ал.5 може да се застъпи и</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Договорите за възлагане на управление и контрол не представляват трудови договори и не са регламентирани от Кодекса на труда</p>

	<p>обратната теза (изплаща се обезщетение за неизползван отпуск, но в рамките на давността, по аналогия с КТ)</p>		
	<p>12. Договорът за управление и контрол (ДУК) е приравнен на Трудовия договор (ТД) само за целите на осигурителното и данъчното законодателство. ДУК не е приравнен на ТД за целите на Кодекса на труда. Поради това за ДУК не се попълва трудова книжка и времето не се счита за трудов стаж. Този период се зачита само за осигурителен стаж. Клас прослужено време имаме само при ТД, сключени по КТ. ДУК е договор за конкретен резултат и този принцип е заложен в Приложение №2 – механизъм за определяне на възнагражденията (въпреки, че в конкретния случай с таблицата в Приложение №2 се набляга на дадености – сума на наличните активи и наличният персонал, на втори план са резултатите и тяхното надграждане). Предлагам допълване на чл. 56, ал. 7 по следния начин: Средствата за изплащане на възнагражденията са за сметка на разходите на дружеството, като тези лица не получават допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В чл. 54, ал. 1 включва изисквания към минималното съдържание на договорите за възлагане на управлението и контрола. В договорите могат да бъдат уреждани и други въпроси.</p>
	<p>13. а) Дивидент се разпределя за собствениците на капитала (в т.ч. и от предприятията по чл.2, ал.1, т.2 от Закона към компанията-майка – най-често предприятие по чл.2, ал.1, т.1 от Закона). Затова в ал. 8 на чл. 56 „дивидент в полза на държавата“ да се замени с „дивидент в полза на собственика</p>	<p>а) Приема се.</p>	<p>а) Отражено в чл. 56, ал. 8.</p>

	<p>на капитала“</p> <p>б) Може би диапазонът на тантиемите следва да бъде по-голям, за да отпадне ал. 14, защото обичайната корпоративна практика е тантиеми да се получават за реални резултати, а не за да се заобиколи обичайната ситуация - поради старо наследство (т.е. при непокрита загуба от минали години), да се въвеждат опции (субективна преценка) за допълнителни възнаграждения/бонуси, но пак за „добри резултати и свръх изпълнения“. Може би във връзка с ал. 14 следва да се дефинира критерия „надвишило“ – сега той не е ясен – с колко е превишението, преизпълнението или само изпълнението?</p>	<p>б) Не се приема.</p>	<p>б) Предвидената възможност се отнася до случаите, когато от публичното предприятие не се изисква печалба. Възможността за получаване на тантиеми няма да се определя субективно, а въз основа на постигнати резултати, при отчитане и на заложеното в одобрената бизнес програма.</p>
	<p>14. Предлагам допълнителен нов член, след чл. 56:</p> <p><i>Чл.56а. (1) Лицата, работещи по договори за управление и контрол в публичните предприятия, се осигуряват задължително за всички осигурени социални рискове и подлежат на задължително здравно осигуряване. (2) Осигурителният доход, осигурителните вноски и тяхното разпределение между осигурителя и осигурения се определят в размери и по ред, установени от закона. (3) Времето, през което лицата са работили по договори за управление и контрол в публичните предприятия и са осигурявани за всички осигурителни случаи, се зачита за осигурителен стаж.</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Не е необходимо. Въпросът е законодателно уреден.</p>

	<p>15. В чл. 57 не е ясно от кого и как се представят одобрените бизнес програми – от министерството или от съответното общо събрание; представянето е по реда на чл. 21 от Правилника или по друг ред? Ежегодната актуализация по ал. 7 подлежи ли да одобрение, както предвижда ал.6 за бизнес-програмата (предполагам първоначалната).</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено в чл. 57, ал. 6.</p>
	<p>16. В чл. 58, ал. 2, буква „г“ не е дефинирано, кое се счита за „съществено“ – това ще породи различни практики и всички разсъждения ще са верни.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Еднозначно дефиниране на понятието „съществено“ в този случай не е удачно, поради спецификата на всяко едно от публичните предприятия. Разпоредбата има за цел да изясни съдържанието на бизнес програмата на публичното предприятие, като същевременно даде свободата на всяко от тях да планира своята дейност при спазване на общите за всички предприятия правила.</p>
	<p>17. Нормата на чл. 59, ал. 1 е императивна, а нормата на ал. 3 е пожелателна и противоречи на чл. 58, ал. 7.</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Алинея 3 се отнася за актуализацията по чл. 59, ал. 2. Пояснението е добавено чл. 59, ал. 3.</p>
	<p>18. Посочените в чл. 60, ал. 1 „стойностите на показателите“ са показателите по първоначалната одобрена (3-5 годишна) бизнес програма – чл. 57, ал. 6 или са други показатели? В ал. 2 се има предвид изпълнението на одобрената бизнес програма (3-5 годишна) или на ежегодната ѝ актуализация? Освен това, общото събрание за предприятията по чл.2, ал.1, т.2 от Закона не е държавата. Към ал. 4 - Публичните предприятия</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>В чл. 59, ал. 1 е възприет принципа на „стъпковото планиране“, т.е. плановият хоризонт на бизнес програмата е 3 или 5 годишен, като за базова се приема годината, предхождаща първата година от прогнозния период. Бизнес програмата се актуализира ежегодно. Член 59, ал. 2 дава възможност за актуализирането ѝ и в рамките на текущата година.</p>

	<p>изготвят:</p> <p>Съгласно чл.14, ал.1 – „годишни финансови отчети, анализи и доклади за дейността си“;</p> <p>Съгласно чл.14, ал.2 – „одобрените бизнес програми, както и отчети за степента на изпълнение на показателите, заложи в бизнес програмите“ и накрая (освен горните и други, като отчети и т.н.) и доклад – САМООЦЕНКА за същото – за „своята дейност“?</p> <p>Към ал. 5 – предприятията имат одобрена бизнес програма за 3-5 години и тя се представя на Агенцията. Коя е бизнес програмата за „следващия период“, която „може да бъде представена“?</p> <p>Към ал. 6 - Публични предприятия по чл.2, ал.1, т.2 от Закона са дъщерни дружества, и те нямат „органа, упражняващ правата на държавата“.</p>		
	<p>19. Към чл. 62 - сега методиката и съответно практиката в отделните министерства е различна (може би е добре тя да се уеднакви), както и в холдинговите структури – за техните дъщерни дружества има друга методика.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Необходимо е ясно да се дефинира редът за избор на регистриран одитор за заверка на ГФО на публичното предприятие, но не е необходимо този ред бъде еднакъв за всички публични предприятия. В разпоредбата на чл. 62 е дадена възможност това да бъде регламентирано в рамките на съответния отрасъл.</p>
	<p>20. Може би чл. 63 следва да отпадне, защото чл. 61 е доста изчерпателен. Може би не е необходима индивидуална/специална политика, след като са въведени задължителни (законови) изисквания за публикуване на определен обем информация. „Бизнес-тайни“ и лични данни</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Текстът има за цел да задължи публичните предприятия да осмислят задълбочено и да създадат своя осъзната политика за оповестяване на информация.</p> <p>Разпоредбата съответства на препоръките на ОИСР в областта</p>

	са уредени със специален закон и е безсмислено да се правят вътрешни политики на базата на ЗАКОНИ, при условие, че такива отделни политики са приети.		на публичното оповестяване на информация.
	21. Колко е прагът, за да се класифицира една сделка като съществена – чл. 64, ал. 1, т. 5	Приема се по принцип.	В чл. 64, ал. 1, т. 5 думата „съществена“ отпада.
	22. Член 65 ще създаде противоречива практика. Въпросът е решен много дефинитивно в отчетите на публичните предприятия – посочва се Клиент 1, клиент 2 и т.н., както и Доставчик 1, доставчик 2 и т.н. – все пак в България има и специални закони (ЗСч. и приложимите счетоводни стандарти – МСС, които казват какво и как се оповестява)	Приема се.	Член 65 от проекта отпада.
	23. За да няма разнопосочна практика може би е добре да се дадат дефиниции на понятията „функционално свързани“ „съществено влияние“ „съществена сделка“.	Не се приема.	Даването на определения на посочените понятия в допълнителните разпоредби не е необходимо защото тези понятия се използват в обичайното си значение.
	24. По Приложение № 1 към чл. 29, ал. 2 а. технически пропуск - Условието на търга по т. 1.1 – 1.10; б. в т. 3 – определянето на възнаграждение на членовете на комисията да бъде като възможност, да не е задължително; в. в т. 8 - може би следва да се прецизира/допълни текста като се добави – дата, час и т.н.; г. в последното изречение на т. 9.5 – преди участник да се добави „всеки“ за да обхване и втория поканен след отказа на първия; д. в края на т. 9.6 да се добави „при условие,	а. Приема се. б. Приема се. в. Не се приема. г. Приема се. д. Приема се.	а. Отразено в т. 2. б. Отразено в т. 3. в. условията на новия търг (дата, час и т.н.) не могат да се определят от комисията в съставения от нея протокол. Това е правомощие на предприятието. г. Отразено в т. 9.5 д. Отразено в т. 9.6.

	<p>че същият не е изтеглил своя депозит" – за да се пресекат сегашните спекулативни практики;</p> <p>е. към т. 10.3 - Как ще бъдат уведомени/ще разберат участниците за явното наддаване (кога ще се проведе – час, място и т.н.)?;</p> <p>ж. към т. 10.4 - Как ще става обявяването, за да се закрие търга;</p> <p>з. към т. 11.7 – да се замени „продавача“ може би с „на търговеца“, защото е конкурс;</p> <p>и. към т. 11.8 – конкурсната процедура следва да отчита логиката на тръжната процедура – състав, брой членове, резервни членове, юрист, опция за заплащане ще има ли, каква е методиката за класиране и т.н.;</p> <p>к. в т. 15, в края, да се добави „ако не му е върнат/освободен депозита" – за да се пресекат сегашните спекулативни практики.</p>	<p>е. Не се приема.</p> <p>ж. Не се приема.</p> <p>з. Приема се.</p> <p>и. Приема се.</p> <p>к. Приема се.</p>	<p>е. Въпросът се регламентира в тръжната документация</p> <p>ж. Въпросът се регламентира в тръжната документация</p> <p>з. Отражено в т. 11.7, като вместо търговец е използвано понятието „предприятие“.</p> <p>и. Отражено с нова т. 12.</p> <p>к. Отражено в т. 16</p>
	<p>25. По забележките в Приложение № 2 към чл. 56, ал. 2:</p> <p>а. в т. 1 показателят „сумата на актива" (ДА+КА) от 10 млн. лв. е нисък праг. Може би 62% от предприятията го покриват, като те имат много неликвидни позиции – незавършено строителство от социализма, залежали материални запаси, несъбрани (но погасени по давност и въпреки това не са отписани) вземания и т.н.;</p> <p>б. в т. 2 да се посочи изрично, че не се включват членовете на управителните и контролни органи на предприятието и неговия ликвидатор;</p> <p>в. в т. 3 - може би е добре да се поясни за един от критериите, защото „изменение на рентабилността на приходите", може да се</p>	<p>а. Приема се.</p> <p>б. Не се приема.</p> <p>в. Приема се.</p>	<p>а. Прагът е увеличен на 15 млн.лв.</p> <p>б. Не е необходимо. Органите за управление не се включват в персонала на предприятието.</p> <p>в. Отражено в т. 3.</p>

	<p>разглежда и като сравняване на разликата между всеки две превишения/понижения на рентабилността (т.е. сравняване на делтите/изменението) – виж логиката на показател 4: „Увеличаване на рентабилността“ се установява, когато рентабилността за отчетното тримесечие е по-голяма от рентабилността, изчислена за предходното тримесечие“;</p> <p>г. предлагам нова редакция на т. 4: Показателят "Изменение на финансовия резултат" се установява по отчета за приходите и разходите, като размерът на счетоводната печалба (загуба) за отчетното и за предходното тримесечие се определя като разлика между стойностите ѝ за периода от началото на годината и периода, предхождащ съответното тримесечие. Когато за отчетното тримесечие е отчетена счетоводна загуба и тя е по-малка, равна или по-голяма от загубата от предходното тримесечие се ползва показателя „Запазване и увеличаване на загубата“. В случай, че за отчетното тримесечие е формирана счетоводна загуба при реализирана счетоводна печалба за предходното тримесечие, се ползва критерият "Намаляване на печалбата". Показателят „Запазване на печалбата“ се прилага, когато за отчетното тримесечие е реализирана по-малка или същата счетоводната печалба, спрямо реализираната счетоводната печалба от предходното тримесечие. Когато през отчетното тримесечие е реализирана счетоводна печалба, а за предходното</p>	<p>г. Приема се частично.</p>	<p>г. Отразено в т. 4, като последното изречение отпада.</p>
--	--	-------------------------------	--

	<p>тримесечие е отчетена загуба, то се прилага показателя „Намаляване на загубата“. „Увеличение на печалбата“ се ползва, когато през отчетното тримесечие е реализирана по-голяма счетоводна печалба от тази, реализирана през предходното тримесечие. При изчисляване на счетоводната печалба се приспада резултата от продажбата на дълготрайни материални и нематериални активи.</p> <p>д. Предлагам следната редакция на т. 6: Показателят "Задължения на предприятието" се установява въз основа на задълженията за отчетното тримесечие по: главници и лихви за ползвани банкови кредити; главници и лихви по заеми/кредити между публични предприятия (в т.ч. и между такива, участващи в група по смисъла на §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството); задължения към държавния или общинския бюджет (ДДС, акциз, корпоративни данъци, местни данъци и такси, данък върху доходите от трудови правоотношения или договори за управление и контрол и задължения по Закона за уреждане на необслужваните кредити, договорени до 31 декември 1990 г., други); задължения по сключени по съответния ред други договори; вноските за задължителното обществено и здравно осигуряване, както и задълженията към доставчици. Проверява се дали предприятието има просрочени такива задължения или забава спрямо падежа за плащане. Ако има такива задължения за предишни периоди, както и за дивиденди към</p>	<p>д. Приема се.</p>	<p>д. Отражено в т. 6.</p>
--	--	----------------------	----------------------------

	<p>собственика на капитала (в т.ч. и за държавното участие) след 1 юли 1997 г. - редовно ли ги обслужва предприятието според сключените договори за тяхното погасяване. Под "задължения към доставчици" се разбират задължения за доставки (в т.ч. и на услуги и на вътрешнообщностни придобивания или внос), свързани с производствено-стопанската дейност на предприятието, които са различни от доставките за административните нужди на предприятието. Когато доставчикът е изпълнил задълженията си, а длъжникът е в забава за плащането, то предприятието не обслужва редовно своите задължения. В случаите, когато задълженията се погасяват съгласно договорените за текущи и предишни периоди срокове, се счита, че не са налице просрочени задължения. Просрочието, дори и само при един от елементите в тази група се класифицира като „неспазени срокове“</p> <p>е. в т. 7 – след „показатели № 3, 4 и 5“ да се добави „информацията за“;</p> <p>ж. в т. 9 има техническа грешка - вместо чл.56 е посочен чл.68</p> <p>з. предлагам нова т. 10 – Всички показатели се изчисляват по информация от финансовия отчет на публичното предприятие, а за дружествата – майка по техните индивидуални финансови отчети (междинни/тримесечни и с натрупване – полугодие, деветмесечие и година, като последният е одитиран ако това се изисква по закон);</p>	<p>е. Приема се.</p> <p>ж. Приема се.</p> <p>з. Приема се. частично (без натрупване)</p>	<p>е. Отражено в т. 7.</p> <p>ж. Отражено в т. 9.</p> <p>з. Отражено в нова т. 10.</p>
--	---	--	--

	<p>26.Текстът на чл.62, ал.2 на предложението проект на подзаконов нормативен акт (в случая Правилника), противоречи на нормативен акт от по-висок ранг и то специален закон – чл. 65, ал. 3 от ЗНФО: Регистриран одитор, който извършва задължителен финансов одит на финансов отчет на предприятие от обществен интерес, се оттегля, след като е изпълнявал одиторски ангажменти в продължение на 7 поредни години от датата на назначаването му. Този регистриран одитор не може да изпълнява ангажменти за задължителен финансов одит в това предприятие в продължение на 4 години от датата на оттеглянето си.</p>	Не се приема.	Няма противоречие. Завишено изискване за публичните предприятия.
Интернет страница на Министерството на финансите:	<p>1. Може ли публично предприятие да упълномощи прокурист? Ако отговорът е - да, то на какви критерии следва да отговаря това лице и кой е органът, който ще го избира? По тези въпроси в проекта не е разписано нищо. Считам, че чрез фигурата на прокуриста може да се заобиколи. Закона за публичните предприятия и управлението и представителството на публичните предприятия да се възложи на лице, което не отговаря на критериите за подбор, разписани в проекта на Правилник за прилагане на Закона за публичните предприятия.</p>	Не се приема.	Органът, който избира прокурист е определен в чл. 21, ал.1 от ТЗ. Това е търговецът (предприятието). По своето правно естество прокурата представлява упълномощаване и се извършва от лицата, овластени да представляват предприятието, а не от собственика на капитала. По тази причина не може да има заобикаляне на закона.
	<p>2. Сроковете в Правилника да бъдат съобразени с обявеното в страната извънредно положение. Тоест предлагам в проекта на Правилник да бъдат предвидени по-дълги срокове за провеждане на конкурси за определяне на ръководните органи на публичните предприятия. Моля</p>	Не се приема.	Срокът е определен в Закона за публичните предприятия

	<p>да се има предвид, че част от публичните предприятия в страната са най-големите държавни болници в страната и болници със смесено – държавно и общинско участие. В създалата се сложна епидемиологична обстановка в момента не е целесъобразно да се провеждат конкурси и да се сменят ръководствата на болниците, които вместо да мислят за конкурси, трябва да мислят за това как да запазят здравето на населението от опасния вирус. В тази връзка моля предвидените в проекта на Правилник за прилагане на Закона за публичните предприятия срокове за стартиране и приключване на конкурсните процедури да бъдат удължени.</p>		
<p>Бележки и предложения от „Български енергиен холдинг“ ЕАД</p>	<p>1. В Глава втора, Раздел II, чл. 6, ал. 2 от Правилника не става ясно какви и колко са отделните категории/групи, в които публичните предприятия могат да бъдат класифицирани (групирани). Не става ясно кои са специфичните критерии, кой и как ги избира. Систематичният прочит на тази разпоредба и другите в раздела не дава отговор на така поставените въпроси. БЕХ ЕАД предлага текстът да се допълни, като се опишат категориите, съответно специфичните критерии, на които публичните предприятия да отговарят, за да бъдат класифицирани (групирани).</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Практиката в държавите, членуващи в ОИСР е разнообразна. Използват се различни критерии (освен по отрасли) за категоризиране на предприятията, например:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дали те осъществяват предимно търговска дейност или изпълняват цели на публичната политика и до каква степен; как се финансират – изцяло със собствени средства или със средства от държавата (изцяло или частично). <p>Групирането на предприятията е средство за изясняване на целите, които се поставят пред тях, а не цел сама по себе си, затова то не е удачно да бъде нормативно регламентирано. Държавата ще прави такова групиране при формулиране на своята политика, когато и доколкото прецени, че е</p>

			необходимо.
2. В Глава трета (Координиране на участието на държавата в публичните предприятия) в чл. 18 и чл. 19 е предвидено Агенцията за публичните предприятия и контрол да предоставя оценка за представянето на предприятието на общото събрание на съдружниците/акционерите в срок от четири месеца след получаване на информацията по чл. 14, ал. 2. и при отчитане на дейността като незадоволителна да дава предложения до органа, упражняващ правата на държавата, да бъдат предприети съответни мерки. Тук следва да се има предвид, че тези предложения ще бъдат получени през месец октомври на годината, следващата годината обект на оценка, поради което няма да има достатъчно технологично време, през което съответните мерки да бъдат предприети от страна на дружествата в рамките на годината, следващата годината обект на оценка.	Не се приема.	Въведеният 4 месечен срок е необходим на АППК за да извърши задълбочено своята оценка. С каква бързина предприятието ще предприеме съответни мерки зависи от него.	
3. В Глава седма (Публично оповестяване), в чл. 61, ал.3, т. 4 е записано, че в годишното отчитане, което органите на управление и контрол на публичните предприятия оповестяват, се включва и отчет за членовете на управителните и контролните органи. Не става ясно в цитирания текст каква точно информация за управителните и контролните органи следва да се съдържа в отчета за тях. Считаме, че следва да се дадат ясни и конкретни насоки за съдържанието и обхвата на този отчет, като приложение към ППЗПП или да се допълни тази разпоредба.	Приема се по принцип.	Ще има образец, определен от АППК	
4. В същата Глава седма, в чл. 63 е предвидено публичните предприятия да изработят своя политика за оповестяване на информацията,	Приема се по принцип.	Методически указания ще бъдат давани от АППК, в случай на необходимост.	

	като видно от алинея 2, за дружества, част от група (холдинг), може да се разработи единна политика за оповестяване на информация. С оглед на така вмененото задължение на публичните предприятия, би било полезно да бъде изработена примерна такава или поне методически указания за изработването ѝ.		Текстът има за цел да задължи публичните предприятия да осмислят задълбочено и да създадат своя осъзната политика за оповестяване на информация. Разпоредбата съответства на препоръките на ОИСП в областта на публичното оповестяване на информация.
Бележки и предложения от „Булгартрансгаз“ ЕАД	1. Функциите на Агенцията за публичните предприятия и контрол (Агенцията) са уредени в чл. 11 и чл. 12 от ЗПП. Изрично в чл. 12, т. 3 от Закона е визирано, че Агенцията „подпомага органите, упражняващи правата на държавата, при определяне на общите стратегически цели на предприятията и ключовите показатели за изпълнение на финансови и нефинансови цели в бизнес програмите на предприятията. В тази връзка и с цел избягване на противоречия предлагаме разпоредбата на чл. 14, ал. 4 от Правилника да се прецизира, като изрази „дава методически указания се замени с „оказва методическа помощ“	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 14, ал. 4 има за цел да определи компетентния орган, който има право да дава методически указания. Методическите указания на АППК биха били обвързващи за публичните предприятия, което е различно от оказването на методическа помощ.
	2. Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Правилника да се прецизира, като изрично се посочи, че конкурсната процедура за избор на членове на надзорния съвет на публичните предприятия, които са независими преносни оператори, се извършва по ред, определен от органа, упражняващ правата на държавата.	Не се приема.	Предложението на практика се съдържа в текста на чл. 31.
	3. В ЗЕ изрично са уредени решения, които са от компетентността на управителния съвет на независимия преносен оператор, съответно на надзорния съвет. Управителният съвет на независимия преносен оператор съгласно разпоредбата на чл. 81д, ал. 2 от ЗЕ взема решенията, свързани с текущите дейности на оператора	Не се приема.	Приложимото секторно законодателство би следвало да е намерило отражение в устава на публичното предприятие, т.е. в разглеждания случай ще се приложи разпоредбата на чл.

	<p>на преносна мрежа, управлението на мрежата и дейностите, необходими за изготвянето на 10-годишния план за развитие на мрежата. Съгласно чл. 81е, ал. 1 от ЗЕ надзорният съвет на независимия преносен оператор приема решенията, които могат съществено да повлияят върху стойността на активите на оператора на преносна мрежа, включително решенията, свързани с одобрението на годишните финансови планове, нивото на задлъжнялост на оператора на преносна мрежа и обвързващи общото събрание на оператора решенията относно размера на дивидентите, които се разпределят между акционерите. Следва да се съобрази и чл. 81ж, ал. 3 от ЗЕ, според който без да се засягат решенията на надзорния орган съгласно чл. 81е, ал. 1, независимият преносен оператор има право да взема решения независимо от вертикално интегрираното предприятие по отношение на активи, необходими за функционирането, поддръжката или развитието на преносната мрежа, както и правомощия да предлага обвързващи общото събрание решенията относно набиране на средства на капиталовия пазар чрез заем или увеличаване на капитала. С оглед гореизложеното считаме за необходимо разпоредбите на чл. 26 и чл. 27 от Правилника да се прецизират и/или да се добави нова алинея към чл. 27, в която да се предвиди „компетентността на органите на публични предприятия, които са независими преносни оператори се съобразява със секторната нормативна уредба.</p>		
	<p>4. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от Правилника в срок до 30 юни публичните предприятия следва да представят в Агенцията за публичните предприятия и</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Отразено в чл.57, ал. 6.</p>

	<p>контрол одобрена бизнес програма, която е дефинирана като „документ за планиране на дейността на публичното предприятие за период най-малко три години, съдържащ и ключови показатели за изпълнение на заложените финансови и нефинансови цели“. Агенцията е оправомощена да оценява изпълнението на одобрените бизнес програми с оглед постигането на целите и да представя на общото събрание на акционерите на публичното предприятие своята оценка в срок от 4 месеца след получаването им. Същевременно, съгласно чл.81г., ал.1 от ЗЕ, в срок до 30 април, Операторът на преносната мрежа предоставя на КЕВР 10 годишен план за развитието на мрежата, който показва на участниците на пазара основната инфраструктура за пренос, плановете за реконструкция и модернизация, предвидени инвестиции и график за изпълнението им. Комисията, след проучване и провеждане на консултации с ползвателите на мрежата, публикува резултатите и контролира изпълнението на плана. От друга страна, съгласно чл.13, ал.2 от ЗЕ на регулиране (и одобрение) от КЕВР подлежи и бизнес-плана на енергийното предприятие.</p>		
	<p>5. Предлагаме прецизирането на:</p> <ul style="list-style-type: none"> - чл.14, ал. 4 - предвид обстоятелството, че при енергийните предприятия бизнес плановете представляват част от лицензията и имат съдържание, определено в чл.13 от НАРЕДБА № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Компетентен орган да дава указания по тях и да ги одобрява е секторният регулатор КЕВР; - чл. 16, ал.2 също следва да отчита, че при енергийните предприятия секторният регулатор КЕВР следи също и за 	<p>Приема се частично.</p>	<p>Предложението относно се до бизнес програмите е отразено в чл. 57, ал. 6.</p> <p>По отношение на сделките приложимото секторно законодателство би следвало да е намерило отражение в устава на публичното предприятие, т.е. в разглеждания случай ще се приложи разпоредбата на чл.</p>

	<p>изпълнението на бизнес плановете на енергийните предприятия;</p> <ul style="list-style-type: none"> - в Раздел II от Правилника също редица текстове не отчитат компетентностите на органите на независим преносен оператор (НПО) съгласно Глава Осма „а“ от ЗЕ и изискванията за неговата независимост, например чл.25, т.1 - одобряване на бизнес плана. При НПО бизнес плана не се одобрява от Общото събрание т.е. Едноличния собственик на капитала. Нещо повече НПО има забрана да предоставя на Едноличния си собственик на капитала като част от Вертикално интегрирано предприятие (ВИП), съгласно чл.81ж, ал.8 от Закона за енергетиката своя информация, търговска тайна, каквато се съдържа в бизнес плановете на НПО, с изключение на единствен случай, когато това е необходимо за сключване на търговска сделка. - в Раздел III от Правилника има редица текстове, които не съответстват на секторното законодателство (чл.21, ал.1, т.23, 23а и др. от ЗЕ), изискващо процедура на разрешение от секторния регулатор КЕВР при сделки с разпореждане с активи, с които се осъществява лицензионната дейност и сделки (финансови и търговски отношения или предоставяне на нерегулирани услуги) с дружествата, представляващи части от Вертикално интегрирани предприятия (ВИП) - предоставяне на заеми, продажба на активи и др.; - В глава пета - изисквания към органите на управление и контрол. Следва да се отбележи, че за органите на управление и контрол в НПО, както по отношение на техните правомощия, така и относно изискванията за компетентността, независимостта, липсата на конфликт на 		<p>По отношение на изискванията към органите за управление и контрол предложението на практика се съдържа в текста на чл. 31.</p>
--	--	--	---

	<p>интереси, процедурите за избор на техните членове и одобряването им от КЕВР, Законът за енергетиката в чл. 81д и чл.81е , чл. 81ж е др. предвиждат специални изисквания, които са различни от посочените в глава пета от Проекта. Контролът за спазването на тези изисквания се осъществява от КЕВР.</p> <ul style="list-style-type: none"> - чл.62 от Проекта. При избор на одитор, НПО се съобразява с изискванията на чл. 81ж, ал.12 и 13, които са различни от предвиденото в Проекта. - Разпоредбата на чл.61, ал.3, т.б - изискване за оповестяване на „аналитична отчетност при приходите и разходите на предприятието за изпълнение на възложените му задължения за извършване на обществена услуга или изпълнение на цели на публичната политика“, което противоречи на чл.16, т.3 от Директива 2009/73/ЕО, а именно: „Това задължение не засяга защитата на чувствителната търговска информация“, каквато информация се съдържа в аналитичната отчетност на Дружеството. - Изобщо при дублиране на правомощия на два регулатора, предимство следва да се даде на секторния регулатор и изискванията на секторното законодателство (в конкретния случай КЕВР и енергийното законодателство) като специално спрямо общата регламентация на публичните предприятия. При противоречие следва да се прилагат специалните норми, а при празнина субсидиарно общите. 		
	<p>6. Предлагаме в Правилника да се добави обобщаваща норма, която при противоречие, при прилагане на Правилника да изисква съобразяване с предимство на секторното законодателство, напр, да се добави нова ал.5 на чл.14 от Проекта със следното</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Обобщаваща норма не е необходима. Прилагането на секторното законодателство е регламентирано в чл. 31 и чл. 57, ал. 6.</p>

	съдържание: „чл.14, ал.5„ При прилагането на настоящия Правилник, Агенцията за публични предприятия и контрол взема предвид приоритетно специалните изисквания на съответното секторно законодателство и синхронизира действията си с тези на компетентните секторни регулаторни органи".		
	7. Предлагаме независимите преносни оператори, по смисъла на Закона за енергетиката да бъдат изключени от приложното поле на Правилника като изрично в преходни и заключителни разпоредби се добави текст „Разпоредбите на настоящия правилник не се прилагат по отношение на независимите преносни оператори, по смисъла на Закона за енергетиката	Не се приема.	Независимите преносни оператори не са изключени от приложното поле на Закона за публичните предприятия. Все пак в правилника са включени разпоредби които уреждат приоритета на секторното/специалното законодателство пред общите разпоредби на правилника.
Бележки и предложения от „Мини Марица-Изток“ ЕАД	Предлагаме в ал. 1 на чл. 30, регламентираща случаите, при които може да се сключи договор за продажба, замяна и наем на дълготрайни активи, както и учредяването на вещи на права чрез извършване на пряко договаряне, да бъде добавена нова точка към посочената алинея (или като нова алинея към чл. 30 от Проекта), която да предвижда възможността публично предприятие да сключва договори за наем на дълготрайни активи чрез извършване на пряко договаряне при размер на наемна цена до 1000 лв., като началната наемна цена се определя от независим оценител. Предложеното допълнение към чл. 30 от Проекта е мотивирано от обстоятелство, че „Мини Марица-изток" ЕАД отдава под наем множество не големи по размер търговски площи за поставяне на кафеавтомати, преместваеми обекти и др., както и с оглед на последващо отдаване под наем на недвижими имоти в населени места (напр. в с. Бели бряг, община Раднево и в с. Троян, община Симеоновград), отчуждени за	Приема се. частично	Отразено чрез допълване на чл. ал. 1, т. 7, при отчитане характера, а не стойността на сделките.

	нуждите на минните дейности, извършвани от дружеството.		
Бележки и предложения от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД	Налице е подробна особена общностна и национална правна уредба във връзка с дейността, органите и управлението на ЕСО ЕАД, която гарантира неговата независимост при изпълнение на неговите функции на НПО, включително от едноличния собственик на капитала на дружеството. Тази дейност се упражнява под контрола на КЕВР като специфичен държавен орган за регулиране на дейностите в енергетиката. Като цяло особенният правен и стопански статус на ЕСО ЕАД не е отчетен при изготвяне на проекта за ППЗПП, като някои от разпоредбите на проекта влизат в пряко противоречие с нормативни актове от по-висока степен и в частност със секторното законодателство в сферата на енергетиката. С това се създават основателни рискове за независимостта на оператора. Конкретни коментари:	Приема се по принцип.	По отношение на сделките приложимото секторно законодателство би следвало да е намерило отражение в устава на публичното предприятие, т.е. в разглеждания случай ще се приложи разпоредбата на чл. Предложението отнасящо се до бизнес програмите е отразено в чл. 57, ал. 6.
	1. Не следва да намира приложение по отношение на ЕСО ЕАД разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 1 от представения проект. Правилото на чл. 26, ал. 1, т. 1 от проекта би било в противоречие и с чл.81ж, ал. 8 ЗЕ, който забранява на НПО да разкрива каквато и да е информация, която е търговска тайна, на останалите части от ВИП. смятаме за неуместно Агенцията за публичните предприятия и контрол да дава методически указания по отношение на тяхното изготвяне и съдържание и да оценява тяхното изпълнение (чл. 14, ал. 4 и чл. 16, ал. 2 от проекта), още повече, че в този случай една и съща публична функция би се осъществявала паралелно от два държавни органа. В допълнение, бизнес плановете по Наредба № 3 не се оповестяват публично,	Не се приема.	Прилагат се разпоредбите на Закона за енергетиката, който е нормативен акт от по-висока степен.

	защото те съдържат информация - търговска тайна или най-малко търговско чувствителна информация.		
2.	По отношение на ЕСО ЕАД, в качеството му на НПО на електропреносната мрежа на Р България, чл.26, ал. 2 противоречи и на чл. 81д, ал. 2 ЗЕ, на чл. 81ж, ал. 3 ЗЕ и на чл. 18, § 1 и 2 на Директива 2009/72/ЕО. Казаното важи особено силно за решенията, посочени в чл. 26, ал. 2, т.т. 3 и 4 от проекта. Тези решения се вземат от УС на ЕСО ЕАД при осъществяване на неговата текуща дейност, а влизането им в сила след одобрение от едноличния собственик на капитала би било в нарушение, както на принципа в чл. 18 ЗПП и чл. 12, т. 4 от проекта на ППЗПП, така и на принципа за независимост на оператора от ВИП. Тези решения биха могли да се одобряват от Надзорния съвет единствено ако с оглед на техния обхват вземането им предпоставя решение на Надзорния съвет по чл. 81, ал. 1 ЗЕ (аргум. от чл. 83ж, ал. 3 ЗЕ).	Не се приема.	Прилагат се разпоредбите на Закона за енергетиката, който е нормативен акт от по-висока степен. Освен това секторно законодателство би следвало да е намерило отражение в устава на публичното предприятие, т.е. в разглеждания случай ще се приложи разпоредбата на чл.
3.	Съгласно чл. 29, ал. 2 от проекта, продажбата на дълготрайни материални активи - движими вещи и дълготрайни нематериални активи, се извършва чрез провеждане на търг при спазване на Правилата за провеждане на търг и конкурс за сключване на договори за продажба и наем с работници и служители, съгласно приложение № 1. От своя страна т. 18 от цитираните Правила предвижда, че продажбата на жилища, ателиета, кабинети и гаражи на работници и служители в публичните предприятия, както и на бивши работници и служители, които имат най-малко 10-годишен стаж и са променили работодателя си при условията на чл. 123, ал. 1 от Кодекса на труда или чиито трудови	Не се приема.	Правилата в Приложение №1 са неразделна част от ППЗПП и не могат да се квалифицират като акт от по-ниска степен спрямо ППЗПП.

	<p>правоотношения са прекратени поради придобиване право на пенсия, се извършват с разрешение на органа, упражняващ правата на държавата при условията и по реда на Закона за задълженията и договорите, като цените на обектите се определят по реда на чл. 36, ал. 4 ППЗПП. С въвеждането на подобна възможност по същество се позволява разпоредба на подзаконов акт да отмени действието на нормативен акт от по-висока степен, което е недопустимо, с оглед разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове.</p>		
4.	<p>На следващо място, чл. 30, ал. 1 от проекта на ППЗПП определя случаите, в които след разрешение на органа, упражняващ правата на държавата в публичните предприятия, съответно на общото събрание на съдружниците/акционерите, сключването на договори за продажба, замяна и наем на дълготрайни активи, както и учредяването на вещни права, може да се извърши чрез пряко договаряне. Считаме, че цитираният текст не може да намери приложение при продажба на имоти, собственост на търговски дружества, чиито дялове или акции са собственост на търговско дружество с повече от 50 на сто държавно участие в капитала, тъй като ЗПСПК не допуска изключение от общото правило за продажбата на такива имоти посредством електронната платформа. Подчертаваме и обстоятелството, че ЗПСПК не предвижда възможност за продажбата на недвижими имоти, включително обособени части, чрез пряко договаряне.</p>	Не се приема.	Случаите, регламентирани от чл. 30, ал. 1 не попадат в приложното поле на ЗПСК (виж. чл. 1, ал. 2, т. 4, във връзка с §1, т. 1 от ДР на ЗПСК).
5.	<p>По отношение сделките за замяна на имоти и за продажба при съсобственост, считаме за неприемливо ЕСО ЕАД да иска разрешение от едноличния собственик за същите.</p>	Не се приема.	Въпросът с прилагането на секторното законодателство е уреден в ППЗПП.

	<p>6. С оглед на гореизложеното считаме, че голяма част от разпоредбите на представения проект на ППЗПП са неприложими по отношение на публичните предприятия, изпълняващи функциите на НПО в енергийния сектор, и в частност за ЕСО ЕАД. Те противоречат на разпоредбите на секторното законодателство, което държи сметка за особената роля на НПО на пазара и гарантира тяхната независимост. Разпоредбите на секторното законодателство са не само специални по отношение на разпоредбите на проекта на ППЗПП, но са и с по-голяма юридическа сила, затова по общите принципи на правото и на правоприлагането те ще отменят действието на разпоредбите на проекта, които им противоречат. Като държим сметка за факта, че предложеният проект е общ нормативен акт, който съдържа обобщени правила за всички публични предприятия, считаме, че е трудно мислимо в него да се уредят ad hoc конкретни изключения за публичните предприятия — НПО в сектора на енергетиката, които изключения да отчетат ключовото значение на НПО за функционирането на националната икономика и изискванията за тяхната независимост, и които да са в съответствие със специалната правна уредба на секторното законодателство. предлагаме независимите преносни оператори по смисъла на Закона за енергетиката да бъдат изключени от приложното поле на Правилника, като изрично в преходни и заключителни разпоредби се добави текст Разпоредбите на настоящия правилник не се прилагат по отношение на независимите преносни оператори, по смисъла на Закона за енергетиката." Друг възможен подход за</p>		
--	--	--	--

	<p>избягване на колизия с действащи нормативни актове е в допълнителни разпоредби на ППЗПП да се включи нарочна разпоредба, според която при противоречие между разпоредбите на ППЗПП и разпоредбите на секторното законодателство, действащо за някои публични предприятия, да се прилагат разпоредбите на съответното секторно законодателство. В този случай в допълнителните разпоредби би следвало да се уреди начинът, по който ще се разпределят контролните правомощия върху предприятията в сектор „Енергетика“ между Агенцията за публичните предприятия и контрол и КЕВР като секторен регулатор в енергетиката, за да се избегне дублирането на контролни функции от двата държавни органа.</p>		
Бележки и предложения от „Слънчев бряг“ АД	<p>1. Прилагането на предоставяни услуги на чл. 29, ал. 3 от проекта на акт по отношение на части от терени би довела до невъзможност за нормалното упражняване на търговската дейност на дружеството в частта сключване на договори за сезонно предоставяне на услуги и сезонни права, свързани с достъп и ползване на транспортната инфраструктура на дружеството.</p>	Приема се.	Отразено чрез допълване на чл. 30, ал. 1, нова т. 8.
	<p>2. Проекта на правилник не урежда сделките по чл.15, ал. 3 от ЗУТ, съгласно който границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи.</p>	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ЗУТ е разпоредба на нормативен акт от по-висока степен в сравнение с настоящия правилник. Тя ще се прилага и без да е изрично въведена като изключение в правилника.
	<p>3. Считаме, че ППЗПП е удачно да разглежда възможностите за партньорство между публичното предприятие и частно-правни субекти, като регламентира условията и</p>	Не се приема.	ПЧП е уредено в Закона за концесиите. „Слънчев бряг“ АД е публично предприятие – търговско дружество, а

	реда сключване на дългосрочни договори за ползване и експлоатация на обекти или имоти, собственост на публичното предприятие, с влягане от трети лица на значителни инвестиции.		имууществото му е негова частна собственост (виж чл. 2, ал. 4 от Закона за държавната собственост).
	4. Считаме, че правилата за провеждане на търг и конкурс не е удачно да бъдат в приложение към правилника, тъй като са основни текстове, нормите на които ще се посочват във всяка тръжна (конкурсна) документация и това ще затрудни както организаторите на процедурите, така и участниците.	Не се приема.	Правилата за провеждане на търг или конкурс са от процедурен характер и затова са отделени в приложение към разпоредба на правилника.
	5. Считаме, че в днешно време публикуването на обяви в ежедневници не е толкова ефективно и не постига целения ефект за широка разгласа. От една страна това оскъпява процедурата, от друга страна печатните издания вече не се ползват толкова широко от заинтересованите лица.	Приема се.	Отразено съответно в т. 2 и т. 13 на Приложение №1.
	6. Сключването на съдебна спогодба и одобрението ѝ от общото събрание практически не е възможно във времето, тъй като необходимото време за свикване и провеждане на ОСА изисква време.	Не се приема.	Чл. 26, ал. 1, т. 4 не се отнася до всички видове спогодби, а само до спогодби, с които се признават задължения или се опрощава дълг.
	7. В ПЗР на ППЗПП не се уреждат заварените преписки, както и не е посочен срок за влизане в сила на правилника.	Приема се.	В Преходните и заключителни разпоредби е предвиден текст, уреждащ заварените случаи.
Бележки и предложения на „Българска фондова борса“ АД	1. По чл. 18 - Предвидено е Агенцията за публичните предприятия и контрол да предоставя своята оценка за представянето на предприятието на Общото събрание на съдружниците/акционерите в срок от четири месеца след получаване на информацията по чл. 14, ал. 2, а именно след 30 юни. Съгласно изискванията на Закона за публичното предлагане на ценни книжа(ЗППЦК), БФБ, която е публично дружество, по смисъла на този закон, е длъжна да проведе редовното Общо	Приема се по принцип.	Въведеният 4 месечен срок е необходим на АППК за да извърши задълбочено своята оценка. С каква бързина предприятието ще предприеме съответни мерки зависи от него.

	<p>събрание на дружеството до края на първото полугодие след приключване на отчетната година, т.е до 30 юни. С оглед изложеното възниква въпросът за начина, по който Агенцията за публичните предприятия и контрол ще предостави своята оценка на акционерите, както и необходимо ли е свикване на ново Общо събрание от публичните предприятия за изпълнение на това задължение.</p>		
	<p>2. По чл. 26, ал. 1, т. 2 - вземането на решение за придобиване или разпореждане с дялове или акции - собственост на дружеството в други дружества единствено от компетентността на Общото събрание, без да е обвързано с конкретни прагове би затруднило дейността на публичните предприятия, с оглед необходимостта да се свиква Общо събрание на акционерите при вземане такива решени, независимо от участието. Би следвало да се въведе определен праг, като процент от балансовата стойностна дружеството.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Вземането на решение за придобиване или разпореждане с дялове или акции – собственост на публичното предприятие в други дружества не се определя само от стойността на тези дялове и акции, а и от други интереси на публичното предприятие. Участие, дори с ниска стойност, би могло да бъде важно за публичното предприятие и затова в тази разпоредба не е заложен праг.</p>
	<p>3. По чл. 26, ал. 2 - Относно ограниченията при извършване на разпоредителни сделки от публични предприятия, бихме искали да обърнем внимание, че в чл.114 от ЗППЦК се съдържа изключително детайлна уредба при разпореждане с активи на публично дружество, които по своето естество са по-рестриктивни от предложените в проекта на ППЗПП и се отнасят както за самото публично дружество, така и за неговите дъщерни дружества. Тези решения се вземат от Общото събрание с квалифицирано мнозинство $\frac{3}{4}$ от представения капитал. Следва да се има предвид, че при вземане на решенията по чл.114, ал. 1 от ЗППЦК заинтересованите лица, по смисъла на</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>По отношение на сделките, приложимото секторно законодателство би следвало да е намерило отражение в устава на публичното предприятие, т.е. в разглеждания случай ще се приложи разпоредбата на чл.</p>

	<p>ЗППЦК, не могат да упражняват правото си глас. Чл.114, ал.12 от ЗППЦК дори е предвидил, че сделките извършени в нарушение на изискванията на закона са нищожни. С оглед наличието на императивни разпоредби по отношение разпореждането с активи от публичните дружества и техните дъщерни дружества, считаме че от приложното поле на ППЗПП, по отношение на разпоредителните сделки, следва да бъдат изключени публичните предприятия, които са публични дружества, вписани в регистъра на публичните дружества на Комисията за финансов надзор (КФН).</p>		
4.	<p>По чл. 30 - Хипотезата за сключването на договори за продажба, замяна и наем на дълготрайни активи, както и учредяването на вещни права чрез пряко договаряне между публично предприятие и негово дъщерно дружество противоречи на императивните изисквания по чл.114, ал.3 и следващите от ЗППЦК относно сключването на сделки. Императивни са и разпоредбите на чл.114а по отношение на задължението на управителния орган на дъщерното дружество да представя на управителния орган на публичното дружество искане за одобрение по чл. 114, ал. 3, както и информацията относно целесъобразността и съществените условия на сделката, включително страни, предмет, стойност, срок и участие на заинтересовани лица, както и съответните счетоводни баланси, стойностите от които са използвани във връзка с преценката за преминаването на съответния праг по чл. 114, ал. 3.</p>	Не се приема.	<p>Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове, при противоречие на постановление, правилник, наредба или инструкция на нормативен акт от по-висока степен, се прилага по-високия по степен акт. Не е необходимо предвиждането на изключение от разпоредбата на чл. 30, поради това, че разпоредбите на ЗППЦК са от акт с по-висока степен.</p>
5.	<p>С цел избягване на дублиране и противоречие на законови задължения, предлагаме в Правилника на ЗПП да бъде предвидена разпоредба, с която да се</p>	Приема се по принцип.	<p>Обобщаваща норма не е необходима. Прилагането на секторното законодателство е регламентирано в чл. 31 и чл.</p>

	<p>прилага съответно Глава пета от ППЗПП по отношение на публични предприятия, които подлежат на лицензиране и/или надзор по реда на специални закони (каквито са ЗПФИ и ЗППЦК), предвиждащи аналогични на ЗПП изисквания към управлението и дейността на дружествата, въведени в българското законодателство, с цел хармонизиране с европейското законодателство, т.е. изискванията на ЗПП следва да се прилагат, доколкото не е предвидено друго в специален закон.</p>		57, ал. 6.
	<p>6. По чл. 56 и следващите - По отношение определяне на възнаграждението на членовете на изпълнителните и контролни органи на публичните предприятия, бихме искали да обърнем внимание, че съгласно ЗППЦК и Наредба№ 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията, публичните дружества приемат и прилагат политика за възнагражденията на членовете на управителните и контролните органи, която се одобрява от Общото събрание на акционерите, включително ежегодно Общото събрание приема доклад за прилагането на политиката на възнагражденията на членовете на Съвета на директорите на дружеството, съставляващ самостоятелен документ към годишния финансов отчет. В този случай важат мотивите изложени по-горе за противоречие на законови задължения, въведени от различни по ранг нормативни актове. Предложението ни е за съответно прилагане на ППЗПП по отношение на публичните предприятия, които са и публични дружества, доколкото тези отношения са уредени с императивни правни норми.</p>	Не се приема.	<p>Политиката за възнагражденията на БФБ, съгласно цитираната Наредба, следва да бъде синхронизирана с разпоредбите на Правилника за прилагане на ЗПП.</p>

Бележки и предложения от „Българска банка за развитие“ АД	1. В проекта на правилник да не се включват норми, които излизат извън предмета на правна уредба и законовата делегация за приемане на правилника от Министерски съвет. По този начин правилникът ще бъде приведен в съответствие с нормите на Закона за нормативните актове.	Не се приема.	Осен в §3, ал. 2 и 3 от ПЗР на Закона за публичните предприятия, законова делегация се съдържа и в чл. 17, ал. 4, чл. 19, чл. 21, ал. 1, от закона.
	2. Да се преодолее съществуващата колизия с разпоредби на специални закони (основно в областта на финансовите пазари). За целта предлагаме да се създаде един нов общ текст - ал. 3 на чл. 1 със следното примерно съдържание: „(3) Разпоредбите на глава втора, трета, пета, шеста и седма не се прилагат от публични предприятия, които са кредитни или финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции.“	Не се приема.	Разпоредбите на специални закони, вкл. тези в областта на финансовите пазари са норми от по-висока степен спрямо разпоредбите на правилника и не могат да бъдат дерогирани от него.
	3. Да се създаде нова ал. 4 на чл. 26 със следния текст „Правилата по ал. 2, т. 3 и т. 4 да не се прилагат от публични предприятия, които са кредитни или финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции“.	Не се приема.	Не е необходимо. Разпоредбите на ЗКИ и ЗББР са норми от по-висока степен и се прилагат.
	4. Да се създаде нова ал. 7 на чл. 28 със следното съдържание: „(7) Публичните предприятия депозират свободните си парични средства в Българска банка за развитие, без да прилагат изискванията по ал. 1“.	Не се приема.	Няма изключения за депозиране на средства ББР. Създава неравнопоставеност, може да е налице държавна помощ.
	5. В преходните и заключителните разпоредби да се предвид срок, в който публичните предприятия да приведат дейността си в съответствие с новите изисквания.	Приема се.	В Преходните и заключителни разпоредби е предвиден текст, които регламентира такъв срок.
Бележки и предложения от АППК	Предвид въведеното с акт на Народното събрание от 13.03.2020 г. извънредно положение в Република България, предлагам сроковете, предвидени в проекта на	Не се приема.	Сроковете са определени в ЗПП.

	Правилник за прилагане на Закона за публичните предприятия, които предвиждат задължения на Агенцията за публичните предприятия и контрол и/или други ведомства и субекти и, които не са законово определени, да бъдат удължени с три месеца, считано от 13.04.2020 г.		
Бележки и предложения от Централен депозитар АД	1. В ППЗПП да бъдат включени изрични разпоредби, с които да се уточни, че изискванията, въведени за публични предприятия, които подлежат на лицензиране и/или надзор по реда на специални закони, се прилагат съответно и доколкото не е предвидено друго в специалния закон.	Приема се по принцип.	Прилагането на секторното законодателство е регламентирано в чл. 31 и чл. 57, ал. 6, както и в чл.27.
	2. В чл. 18 е предвидено АППК да предоставя своята оценка за представянето на предприятието на Общото събрание на акционерите (ОСА) в срок от четири месеца след получаване на информацията по чл. 14, ал. 2, а именно след 30 юни. В тази връзка и с оглед на сроковете за провеждане на редовни ОСА, възниква въпросът за начина, по който АППК ще предостави своята оценка на акционерите, както и необходимо ли е свикване на ново Общо събрание от публичните предприятия за изпълнение на това задължение.	Не се приема.	Въведеният 4 месечен срок е необходим на АППК за да извърши задълбочено своята оценка. С каква бързина предприятието ще предприеме съответни мерки зависи от него.
	3. Извършваната от ЦД АД стопанска дейност е ограничена в ЗППЦК и Регламент (ЕС) № 909/2014 г. и към настоящия момент е регламентирана от разпоредбите на: - Чл.127, ал.3 и 4 от ЗППЦК, съгласно които ЦД АД не може да: извършва търговски сделки, освен ако това е необходимо за осъществяване на дейностите по чл.127, ал.2; дава заеми или обезпечава вземания на трети лица; издава облигации; получава заеми при условия, по-неблагоприятни от пазарните за страната.	Приема се по принцип.	Не е необходимо. Разпоредбите на ЗППЦК и регламентите на ЕС са норми от по-висока степен и се прилагат.

	<p>- Чл. 46 от Регламент (ЕС) № 909/2014 г., съгласно който са предвидени императивни изисквания спрямо инвестиционната политика на ЦДЦК.</p> <p>В ППЗПП следва да бъде предвидена разпоредба за съответно прилагане съобразно бележката по т.1.</p>		
	<p>4. По чл.26, ал.1, т.2 - Вземането на решение за придобиване или разпореждане с дялове или акции - собственост на дружеството в други дружества единствено от компетентността на Общото събрание, без да е обвързано с конкретни прагове би затруднило дейността на публичните предприятия, с оглед необходимостта да се свиква Общо събрание при вземане такива решения, независимо от размера на участието. Би следвало да се въведе определен праг, като процент от балансовата стойност на дружеството.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Вземането на решение за придобиване или разпореждане с дялове или акции – собственост на публичното предприятие в други дружества не се определя само от стойността на тези дялове и акции, а и от други интереси на публичното предприятие. Участие, дори с ниска стойност, би могло да бъде важно за публичното предприятие и затова в тази разпоредба не е заложен праг.</p>
	<p>5. По чл.26, ал.2, т.4 - считаме, че следва да бъде предвиден праг на същественост за одобрение на съдебна или извънсъдебна спогодба от ОСА с оглед избягване на затруднения при осъществяване на оперативната дейност на предприятието.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Чл. 26, ал. 1, т. 4 не се отнася до всички видове спогодби, а само до спогодби, с които се признават задължения или се опрощава дълг.</p>
	<p>6. По чл. 28 - При изчисляване на нетна експозиция към кредитна институция предлагаме да не се вземат предвид клиентски средства, които са по сметки на дружеството.</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Не би следвало да се вземат предвид защото това не са средства на предприятието.</p>
	<p>7. По чл. 29, ал. 3 - Предлагаме за сключване на договори за задължителни застраховки да не се изисква провеждане на търг или конкурс.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Не се посочва основание или причина за въвеждане на разлики според категориите застраховане.</p>
	<p>8. Процедурата за номиниране и избор на членовете на СД на ЦД АД се осъществява по реда и при условията на специалното законодателство, съгласувано с органа,</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>По отношение на изискванията към органите за управление и контрол предложението на практика се съдържа в текста на</p>

	<p>упражняващ правата на държавата в дружеството. По отношение на членовете на съвета на директорите на ЦД АД са предвидени специфични изисквания с оглед на осъществяваната дейност като централен регистър на ценни книжа и оператор на система за сетълмент на финансови инструменти. Изискванията за ръководния орган на ЦД АД са определени, както в националното законодателство (чл.129, ал.1 от ЗППЦК), така и в европейската нормативна уредба (чл.27, пар.1-4 от Регламент (ЕС) № 909/2014 г.).</p> <p>Материалите, свързани с дневния ред за всяко ОСА се изпращат на КФН за осъществяване на предварителен контрол на съответствието с регулаторните изисквания по реда на чл.9 и 10 от Наредба № 8.</p> <p>Предвидените в Регламент (ЕС) № 909/2014 г. организационни изисквания включват задължение за определяне на възнагражденията на членовете на СД на ЦД АД в съответствие с политика за възнагражденията, за чието изпълнение следи специално създаден Комитет по възнагражденията.</p> <p>Контрол относно спазване на посочените разпоредби, вкл. и по отношение на процедурата за избор на членове на ръководния орган на ЦД АД, се осъществява от КФН. В рамките на процедурата по лицензиране на ЦД АД по реда на Регламент (ЕС) № 909/2014 г. от страна на надзорния орган е извършена преценка за спазване на изискванията на чл.27, пар.1-4 от Регламент (ЕС) по отношение на всеки от членовете на ръководния орган.</p>		<p>чл. 31.</p> <p>Разпоредбите на ЗППЦК и регламентите на ЕС са норми от по-висока степен и се прилагат.</p>
--	---	--	--

